

von Göttern RV. 2, 30, 5. 6, 74, 4. 7, 46, 1. 9, 90, 3. उत स्वानसौ द्विषि ष-
ह्यग्रेस्तिग्मयुधा रत्नसि कृत्वा उ 5, 2, 10.

तिग्मेषु (तिग्म + इषु) adj. scharfe Pfeile führend RV. 10, 84, 1.

तिष्, तिघ्नति schlagen Vop. in Dhātup. 27, 26.

तिङ्गुद N. (Bopp.) 12, 3 falsche Lesart für तिङ्गक. Das Wort ist auch
von Wils. aufgenommen worden.

तिङ्, तैङ्गति und °ते, तेङ्गमान; infin. तैङ्गसे; = निशान Dhātup. 23, 2.

1) scharf sein, — werden: ये त्वामयं स्वधिंतिस्तेङ्गमानः तैङ्गित्जानः VS. 5,
43; vgl. Çat. Br. 3, 6, 4, 14) प्रणिनायं मकृते सौभगाय RV. 3, 8, 11. शिशो-
ते वङ्गं तेङ्गसे न वंशंगः 1, 55, 1. सं सीमकृएवन्स्वधिंति न तेङ्गसे 3, 2, 10. —
2) schärfen: अर्पुङ्गसेनो विन्वा विभिन्ता दाशद्वृत्ता तुष्यानि तेङ्गते RV.
10, 138, 5. — caus. तेङ्गयति 1) schärfen Dhātup. 32, 109. तेङ्गित geschärft,
zugespitzt AK. 3, 2, 40. H. 1484. मुतेङ्गिताः शराः MBh. 5, 7169. 6, 3188. —

2) anstacheln, anregen: कुसुमचापमतेङ्गयदंभुमिङ्गिमकरः Ragh. 9, 38. तेङ्ग-
यित्वा तु तत्सैन्यं समाश्वास्य च R. 3, 31, 36. तेङ्गिता बलदर्पाभ्याम् HARIV.
5208. भूः स्तुतिवाक्येन सा मयोक्तेन तेङ्गिता 9644. — desid. तैङ्गितते P.
3, 1, 5. Vop. 8, 103. 106. sich scharf zu machen suchen, sich zu stählen

suchen gegen Etwas d. h. Widerstand entgegensetzen, Etwas mit Muth
und Ausdauer tragen, aushalten Dhātup. 23, 2. तित्तिङ्गते अभिशस्तिं ज्ञ-
नानाम् RV. 3, 30, 1. विश्वा एकस्य विन्दुस्तिङ्गितते 2, 13, 3. पे सूर्यं न ति-
त्तिङ्गते अतर्पत्तम् AV. 8, 6, 12. किं घाणो तित्तिङ्गित्यते Çat. Br. 3, 1, 2, 14.

15. अतिङ्गितामाणा 2, 3, 2, 1. अतिवादास्तिङ्गितते M. 6, 47. MBh. 1, 3319. 3,
1393. 5, 929. 2781. 12, 8168. आपस्ते पादं तित्तिङ्गितामलमापस्तिङ्गितुम्
8170. 8174. Bhāg. 2, 14. MĀLAV. 16. Bhāg. P. 6, 5, 44. तित्तिङ्गित् MBh. 5,
3427. अस्मिन्नोके वै जयन्तीकृ कामान्ब्राह्मीं स्थितिं ह्यनु (so ist zu tren-
nen) तित्तिङ्गितामाणाः 1690. act.: तित्तिङ्गते 1, 3560. तद्दुःखमतिङ्गिताम्
928. 930. तित्तिङ्गति Bhāg. P. 4, 16, 7. तित्तिङ्गतः gen. partic. 3, 1, 11. MBh.
1, 3557. 5, 1264. तित्तिङ्गित geduldig Çat. Br. im ÇKDr. — intens. ved.

तैङ्गित्के P. 7, 4, 65. तैङ्गित्जान; 1) intrans.: तेङ्गित्जान VS. 5, 43 (s. oben u.
simpl. 1.). — 2) trans.: तेङ्गित्के तिग्मा तुङ्गसे अनीका RV. 4, 23, 7.

— उद् caus. aufstacheln, anfeuern: अश्वमुतेङ्गयमास KATHA. 18, 91.
(तान्) उतेङ्गयामि सुहृदः परिमोक्षणाय MĀKĪH. 67, 19. — Vgl. उतेङ्गन fg.

— नि partic. pass. concitatus: मुमुक्षुमाणा उत या मुमुक्षु उधेदता न रं-
मत्ते नित्तिङ्गताः RV. 10, 111, 9. — Vgl. नित्तिङ्गित्.

— सम् caus. aufstacheln, anfeuern: वृकोदरम्। संतेङ्गयंस्तदा वाग्भिर्मा-
तरिष्वेव पावकम् MBh. 5, 2742.

तिङ्गिल्लं m. 1) der Mond UśĀVAL. zu UNĀDIS. 1, 57. — 2) ein Rakshas
UNĀDIVA. im SĀMĀKSHIPTAS. ÇKDr.

तिङ्गि eine best. grosse Zahl VJUTP. 185. तित्तिङ्गिम् LALIT. 140. fg.
तिङ्गिणम् m. = तिङ्गिण Sch. zu KĀTĪ. Çr. 21, 3, 20. 22, 3, 9.

तिङ्गिटी f. eine Art Convolvulus (f. त्रिवृत्) ÇABDAK. im ÇKDr.
तिङ्गित UNĀDIS. 5, 52. n. NAIGH. 4, 1. m. n. TRĪK. 3, 5, 9. 1) Sieb oder
Getreideschwinge, n. Nir. 4, 9. UśĀVAL. m. AK. 2, 9, 26. H. 1018. सङ्गुमिव्
तिङ्गित्ना पुनर्तः RV. 10, 71, 2. KAUC. 26. — 2) Sonnenschirm UśĀVAL. —
Viell. von तंस् (st. तित्तु); vgl. चालनी.

तिङ्गिणु (vom desid. von 1. तंस्) adj. Nir. 6, 19. विषयोपभोगपरतया
स्ववित्तं तित्तुणुम् DURGA; also wohl auszubreiten —, zu vermehren
begierig.

तिङ्गिणु (vom desid. von 1. तंस्) adj. Nir. 6, 19. विषयोपभोगपरतया
स्ववित्तं तित्तुणुम् DURGA; also wohl auszubreiten —, zu vermehren
begierig.

तिङ्गिणु (vom desid. von 1. तंस्) adj. Nir. 6, 19. विषयोपभोगपरतया
स्ववित्तं तित्तुणुम् DURGA; also wohl auszubreiten —, zu vermehren
begierig.

तित्तिङ्ग (vom desid. von तित्त्) 1) m. N. pr. eines Mannes gaṇa गर्गा-
दि zu P. 4, 1, 105. — 2) f. छा geduldiges Ertragen, Aushalten; Aus-
dauer, Geduld AK. 1, 1, 2, 24. H. 391. P. 1, 2, 20. हृद्द° Bhāg. P. 4, 22,
24. — MBh. 3, 11637. 14, 1047. Suçr. 1, 312, 18. Bhāg. P. 1, 16, 27. ष°
MBh. 14, 1006. Die personifizierte Geduld ist eine Tochter Daksha's,
Gemahlin Dharma's und Mutter Kshema's Bhāg. P. 4, 1, 49, 51. —
Vgl. तमा.

तित्तिङ्गु (wie eben) 1) adj. geduldig tragend, aushaltend, geduldig
AK. 3, 1, 31. H. 391. भृङ्गपापस्यं निधनं तित्तिङ्गुः AV. 12, 1, 48. Çat. Br.
14, 7, 2, 28. MBh. 1, 3556. 2, 2127. तित्तिङ्गुवसुधेव Bhāg. P. 1, 12, 22. 3,
25, 21. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Mahāmanas und Nachkom-
men Ġanamēgaja's HARIV. 1674. 1681. VP. 444. Bhāg. P. 9, 23, 2. 3.

तित्तिङ्गु m. Coccinelle H. 1209.
तित्तिङ्गि m. = तित्तिङ्गि Rebhuhn RĪĠAN. im ÇKDr. u. तित्तिङ्गि.
तित्तिङ्गि n. 1) Sesamkuchen (तिलपिञ्जल). — 2) Bez. eines best. Ka-
raṇa (s. करण 3, m), = तैत्तिल. — 3) = नन्दक n., vulg. नादा (a bowl
or bucket Wils.) AĠAJAP. im ÇKDr.

तित्तिङ्गी (vom desid. von 1. तर्) f. das Verlangen überzusetzen, über
Etwas hinüberzukommen Wils.

तित्तिङ्गी (wie eben) adj. überzusetzen —, hinüberzugelangen verlan-
gend HARIV. 5182. RĪĠA-TAR. 3, 69. गङ्गाम् R. 2, 52, 68. उडुपेन सागरम्
Ragh. 1, 2. नदीङ्गल° R. 2, 53, 13. तमः Bhāg. P. 4, 22, 34. स्वर्गपारम्
MBh. 1, 4647.

तित्तिङ्गि H. an. 3, 180 und तित्तिङ्गीक Up. 4, 20 falsche Formen für
तित्तिङ्गि und तित्तिङ्गीक.

तित्तिङ्गि m. 1) = तित्तिङ्गि Rebhuhn ÇARDAR. im ÇKDr. MBh. 5, 267.
269. vgl. KĀTĪ. in Ind. St. 3, 464. Bhāg. P. 6, 9, 1. fgg. — 2) pl. N. pr.
eines Volkes MBh. 6, 2034. तित्तिङ्गी अश्वः 8975.

तित्तिङ्गी (ÇĀNT. 2, 24. VS. Çat. Br.), तित्तिङ्गी (TS. UśĀVAL. zu UNĀDIS.
4, 142) 1) Rebhuhn Nir. 3, 18. AK. 2, 5, 35. TRĪK. 2, 5, 25. H. 1341. an.
3, 561. VS. 24, 30, 36. TS. 2, 5, 4, 2. KĀTĪ. in Ind. St. 3, 464 (vgl. MBh.
5, 267. fgg. Bhāg. P. 6, 9, 5). Çat. Br. 1, 6, 2, 5. 5, 5, 4, 6. M. 11, 134. 12,
64. JĀĠĀ. 3, 274. Suçr. 1, 73, 7. 74, 18. 201, 7. 228, 12. VARĀH. BṚH. S. 27,
6, 47. 86, 88. 87, 21. Bhāg. P. 3, 15, 18. 5, 2, 10. तित्तिङ्गिकल्माषान् (क्यान्)
MBh. 2, 1043. 1056. कल्माषाङ्गस्तित्तिङ्गिचित्रपृष्ठाः (क्याः) 5, 2228. ति-
त्तिङ्गि MĀK. P. 15, 25. तित्तिङ्गि ist auch die Form für das Weibchen
nach P. 4, 1, 65, Sch. Vgl. कुतित्तिङ्गि. — 2) N. pr. eines Muni H. an.
VIÇVA im ÇKDr. MBh. 2, 107. Schüler Jāska's und Gründer der
Taittiriya-Schule ROTR in der Einl. zu Nir. VIII. Ind. St. 3, 386.
396. P. 4, 3, 102. Nach VP. 279 verwandeln sich die Schüler Vaiçāṃ-
pājana's in Rebhühner und picken den von Jāḡṇavalkja wieder
ausgeworfenen Veda auf. Vgl. तैत्तिङ्गी, तैत्तिरीय. Nach dem UNĀDIS.
im ÇKDr. soll तित्तिङ्गी auch = तैत्तिरी शाखा sein. — 3) N. pr. eines Nā-
ga MBh. 1, 1560. 5, 3629. — Wohlonomatop. vom Geräusch beim Fliegen.

तित्तिङ्गीक m. = तित्तिङ्गी Rebhuhn MBh. 0, 2587.
तित्तिङ्गीक adj. viell. bunt gesprenkelt wie das Rebhuhn (तित्तिङ्गी)
oder aus Croton Tiglium Ltn. (तित्तिङ्गीफल) verfertigt: अङ्गन Suçr.
2, 425, 6.